

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.279 van 30 juni 2016
in de zaak A. 214.539/X-16.106.**

In zake : 1. Michel DE BOLLE
 2. Christine CHANTRAIN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Karel Wille
 kantoor houdend te 2930 Brasschaat
 Bredabaan 520/0002
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 december 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing “genomen op 3 o[k]tober 2014 namens de Minister van Binnenlandse Zaken door de Directeur-Generaal *ad interim* van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Park Atrium, Koloniënstraat 11, 1000 Brussel, beslissing waarbij de ambtshalve afvoering dd 22 februari 2013 van het gezin van verzoekers uit het bevolkingsregister van Knokke-Heist wordt behouden en waarbij [het]zelfde gezin op datum van 3 juni 2013 wordt ingeschreven in het bevolkingsregister van Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38, komende van voormelde afvoering van ambtswege te Knokke-Heist”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 april 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karel Wille, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en attaché Frank Verduyn, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers staan sedert 19 april 2008 met hun minderjarige dochter Charlotte ingeschreven in het bevolkingsregister te Knokke-Heist, op het adres Bronlaan 13. Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 22 februari 2013 wordt het gezin van ambtswege van het adres afgevoerd.

De verzoekers stellen er op 4 juni 2013 beroep tegen in bij de verwerende partij.

De verwerende partij geeft de bevoegde inspectiedienst op 5 juni 2013 opdracht een onderzoek in te stellen.

In haar verslag van 27 september 2013 besluit de bevolkingsinspecteur van de regionale afvaardiging van West-Vlaanderen op basis van het onderzoek dat de verzoekers hun hoofdverblijfplaats niet op het adres Bronlaan 13 te Knokke-Heist hebben. Uit het onderzoek blijkt dat de verzoekers en hun dochter hun woonst te Knokke-Heist gebruiken als weekend- of vakantieverblijf. De bevolkingsinspecteur meent dat de afvoering van ambtswege van 22 februari 2013 terecht is. Het dossier wordt doorgestuurd naar de bevolkingsinspectie van de provincie Antwerpen om na te gaan of de betrokkenen al dan niet hun hoofdverblijf te Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38, hebben.

In zijn verslag van 24 maart 2014 is de bevolkingsinspecteur van de regionale afvaardiging te Antwerpen van mening dat de verzoekers en hun dochter hun hoofdverblijf hebben te Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38.

Met brieven van dezelfde dag licht de verwerende partij onder anderen de verzoekers in van haar voornemen om de afvoering van ambtswege van de verzoekers en hun dochter op datum van 22 februari 2013 uit het bevolkingsregister van de gemeente Knokke-Heist, Bronlaan 13, te behouden en om hen op 4 juni 2013 als een gezin te doen inschrijven in het bevolkingsregister te Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38.

De verzoekers worden op hun vraag gehoord op 29 juli 2014. Zij leggen een nota neer.

Op 3 oktober 2014 neemt de verwerende partij de bestreden beslissing dat de afvoering van ambtswege van de verzoekers en hun dochter van

22 februari 2013 uit het bevolkingsregister van Knokke-Heist, Bronlaan 13, dient te worden behouden en dat zij op 4 juni 2013 dienen te worden ingeschreven in het bevolkingsregister van Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38, als één gezin.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de verzoekers

4. Een enig middel is “genomen uit de schending van de wet van 19 juli 1991, inzonderheid van de artikelen 1 en 3, betreffende de bevolkingsregisters en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, evenals genomen uit de schending, inzonderheid van artikel 8 tweede lid, van het Koninklijk Besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister”.

Naar het oordeel van de verzoekers berust de bestreden beslissing niet op overwegingen die haar wettelijk verantwoorden: “Van vrijdagavond tot maandagmorgen woont en leeft het aldaar verenigde gezin te Knokke, alwaar de gezinsleden hun sociale en andere, overige contacten met de buitenwereld onderhouden.” Het huis te Antwerpen is enkel een “*pied à terre*” met het oog op overnachting. De in wezen kwantitatieve criteria van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 mogen nooit doorslaggevend zijn ter bepaling van de hoofdverblijfplaats en kunnen geen afbreuk doen aan de wetsconforme definitie van de hoofdverblijfplaats. De vraag naar de juiste hoofdverblijfplaats van een persoon moet worden opgelost met inachtneming van het vermoeden dat de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister aan de werkelijkheid beantwoordt. De verzoekers zijn van mening dat het administratief onderzoek van de regionale afvaardigingen van de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken niet het vermoeden weerlegt dat de jarenlange inschrijving van het gezin in het bevolkingsregister van Knokke-Heist inderdaad aan de werkelijkheid beantwoordt.

Tevens betogen de verzoekers dat zij “niet zo maar zonder meer” ambtshalve uit de bevolkingsregisters van Knokke-Heist mochten zijn uitgeschreven “nu hun beweerdelijke nieuwe hoofdverblijfplaats wél opspoorbaar was”.

5. In de memorie van wederantwoord voegen de verzoekers daar nog aan toe dat de gemeente Knokke-Heist, het recht van verdediging en tegenspraak van de verzoekers schendend, heeft geopteerd voor de weg van de geringste weerstand door de wederrechtelijke afvoering van ambtswege en dat zij voor die onrechtmatige daad niet beloond mag worden.

Beoordeling

6. Tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 22 februari 2013 tot afvoering uit het bevolkingsregister hebben de verzoekers het administratief beroep ingesteld waarin artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 ‘betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen’ (hierna: de wet van 19 juli 1991) voorziet. Hierdoor – ten gevolge van de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep – is de beslissingsmacht over de zaak in zijn geheel overgegaan naar de verwerende partij, wier beslissing van 3 oktober 2014 in de plaats is gekomen van die van het college.

Alleen deze, in laatste administratieve aanleg genomen beslissing van de verwerende partij, is vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. Ze vormt overigens het enige voorwerp van het beroep.

De onwettigheid die voorheen eventueel door het college van burgemeester en schepenen werd begaan, is niet relevant ter beoordeling van de wettigheid van de beslissing van de verwerende partij.

7. Overeenkomstig artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 19 juli 1991 worden in elke gemeente bevolkingsregisters gehouden waarin, onder anderen, de Belgen worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn.

Luidens artikel 3, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 is de hoofdverblijfplaats de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. Artikel 3, tweede lid, van de wet van 19 juli 1991 schrijft voor dat de Koning de aanvullende regels vaststelt voor het bepalen van onder meer het hoofdverblijf.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 ‘betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister’ stelt dat het bepalen van de hoofdverblijfplaats steunt op een feitelijke situatie, dit wil zeggen het vaststellen van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Vervolgens worden op niet-limitatieve wijze een aantal elementen opgesomd op grond waarvan de feitelijke situatie kan worden vastgesteld: de plaats waarheen betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden. Het vaststellen van de hoofdverblijfplaats is dus een feitenkwestie.

8. De vraag naar de daadwerkelijke hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 3 van de wet van 19 juni 1991 en artikel 16, § 1, van voornoemd koninklijk besluit van 16 juli 1992, moet worden opgelost met inachtneming van het vermoeden dat de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister aan de werkelijkheid beantwoordt.

Evenwel komt het niet de Raad van State toe om in de plaats van de overheid te oordelen of er al dan niet voldoende nauwkeurige en overeenstemmende gegevens voorhanden zijn die uitwijzen dat de bestaande inschrijving niet juist is.

Toegepast op de voorliggende casus vermag de Raad van State ter zake enkel te oordelen of de verwerende partij, op grond van de gegevens van het dossier, binnen de grenzen van de redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de inschrijving van de verzoekers te Knokke-Heist onjuist is en dat zij integendeel hun hoofdverblijfplaats te Antwerpen hebben, aan de Sint-Thomasstraat 38.

9. In haar verslag in deze zaak concludeert de auditeur dat het niet onredelijk voorkomt dat de verwerende partij het vermoeden dat de verzoekers hun hoofdverblijfplaats hebben te Knokke-Heist, Bronstraat 13, als weerlegd beschouwde en aannam dat hun hoofdverblijfplaats gesitueerd is te Antwerpen, Sint-Thomasstraat 38, op grond van de volgende bespreking:

“Niet betwist wordt dat de verzoekende partijen ook in Antwerpen aan Sint-Thomasstraat 38 verblijven. Zij betogen echter dat de Bronlaan 13 te Knokke-Heist hun hoofdverblijfplaats is, daar het op die plaats is dat verzoekende partijen zich in het weekend en de vakanties als gezin verenigen, de Sint-Thomasstraat 38, te Antwerpen is slechts hun uitvalbasis gedurende de week om zich naar het werk respectievelijk de school te begeven.

Het administratief onderzoek weerlegt volgens de verzoekende partijen niet het vermoeden dat de inschrijving in het bevolkingsregister te Knokke-Heist aan de werkelijkheid beantwoordt. Dit staven zij aan de hand van volgende elementen:

- 1) het administratief onderzoek, gedurende gans 2012, van en door de stad Antwerpen is steeds negatief geweest (overdag nooit iemand aangetroffen te Antwerpen);
- 2) de bankverrichtingen van de verzoekende partijen bewijzen dat het zwaartepunt, ook louter kwantitatief reeds, van de uitgaven/betalingen in het Knokse ligt;
- 3) de bevolkingsinspecteur maakt abstractie van de relevante getuigenverklaringen van handelaars/middenstanders uit Knokke;
- 4) de bevolkingsinspecteur heeft onder de week bij haar brievenbuscontroles van de woning te Knokke nooit liggende, onafgehaalde post aangetroffen; in haar verslag laat zij gewild na daaruit passende conclusie van bewoning te trekken;

5) bevestigende geburenverklaringen in Antwerpen : ouders vertrekken 's ochtends zeer vroeg naar hun werk, en zijn pas 's avonds zeer laat terug;

6) de bevolkingsinspecteur laat na te vermelden dat op haar in de huisbrievenbusgleuf te Knokke achtergelaten visitekaartjes steeds onmiddellijk, uiterlijk de daaropvolgende dag, gereageerd werd middels telefonische contactopname;

7) het nutsvoorzieningsverbruik, zoals bv. electriciteitsverbruik, is in Knokke (2000 kWh) omzeggens even groot als in Antwerpen (2765 kWh); het hoog gasverbruik te Knokke (meer dan de helft van een 'normaal' voltijds gezinsverbruik) wordt door de inspecteur enerzijds geweten aan een strenge winter 2012 - 2013, terwijl zij anderzijds stelt/insinueert dat het gezin er in de winter nooit zou zijn.

8) Al een eenvoudige berekening, op jaarbasis, bewijst dat het aantal overnachtingen in Knokke 49 % bedraagt.

De verwerende partij repliceert hierop :

1) dat uit het politieverlag van 22 oktober 2012 van de wijkinspecteur blijkt dat er slechts 5 controles werden verricht, waarvan 4 controles op een weekdag tijdens de werkuren (dit tussen 12u07 en 14u) en 1 controle op zaterdag 20 oktober 2012 om [11]u50. Aangezien de verzoekende partijen zelf aangeven tijdens de week [te] gaan werken, hoeft het dan ook niet te verbazen dat deze controles negatief waren. De wijkpolitie van Knokke-Heist heeft meer onderzoeken uitgevoerd waarbij ook controles werden verricht buiten de werkuren. De beslissing tot ambtshalve afvoering van betrokkenen van 22 februari 2013 door het gemeentebestuur van Knokke-Heist is gebaseerd op een onderzoek waarbij de wijkpolitie gedurende 3 weken dagelijks nazicht deed aan de Bronlaan 13. Deze controles vonden plaats van maandag tot en met zaterdag tussen 7u30 en 21u. Tijdens deze controles kon er nooit iemand van de verzoekende partijen worden aangetroffen. Ook het onderzoek dat de wijkpolitie van Knokke-Heist op verzoek van de verwerende partij [heeft] uitgevoerd was heel uitgebreid (41 controles op 30 verschillende data gespreid van maandag tot zaterdag tussen 7u40 en 20u55 in de periode van 14 juni 2013 tot en met 30 september 2013. Ofschoon dit onderzoek plaatsvond gedurende de zomervakantie, wanneer de verzoekende partijen aan zee zouden verblijven – althans wat zij zelf beweren – kon geen van hen er worden aangetroffen.

2) Bij nazicht van de door de verzoekende partij voorgelegde bankrekeninguittreksels blijkt dat het merendeel van de betalingen en uitgaven in de omgeving van Antwerpen gebeurden. Er kan hierbij onder meer worden vastgesteld dat betrokkenen tijdens de Kerst- en Nieuwjaarsweek 2012-2013 geen betalingen, aankopen [of] geldafnames hebben verricht te Knokke-Heist; dat zij tijdens de maand januari 2013 slechts één weekend aanwezig waren in de regio Knokke-Heist, terwijl verschillende geldtransacties in het Antwerpse werden verricht; dat zij tijdens de maand februari 2013 enkel op zondag 24 februari aanwezigheid in Knokke-Heist aantonen; dat zij in de maand maart slechts twee weekends aanwezigheid in Knokke-Heist aantonen; dat derde verzoekster in 2011 op zaterdag tennisles volgde bij Dynamic Tennis Academy te Edegem/Antwerpen, dat zij op 16 september 2012

ingeschreven werd voor de zaterdaglessen van 11 uur bij de sportclub Mijntennisschool.be te Antwerpen en voor de schooljaren 2011-2012 en 2012-2013 ingeschreven werd voor de woensdaglessen in het Balletinstituut Delvaux te Antwerpen, dit niettegenstaande eerste verzoeker op 2 juli 2013 aan de bevolkingsinspecteur had verklaard dat zijn dochter geen hobby's uitoefent te Antwerpen; dat betrokkenen zijn aangesloten bij de CM-Zorgkas Antwerpen; dat er verschillende overschrijvingen naar en betalingen met bancontact gebeurden bij Antwerpse Ziekenhuizen; dat verschillende betalingen werden gedaan naar het Koninklijk Orthopedagogisch Centrum van Antwerpen en dat betrokkenen jaarlijks hun lidgeld betalen aan de Oud-leerlingenvereniging van het Onze Lieve-Vrouwecollege te Antwerpen.

3) de bedoelde 'getuigenverklaringen' zijn op voorhand afgedrukte identieke verklaringen die de verzoekende partijen lieten ondertekenen door een 5-tal kennissen of handelaars in Knokke-Heist. Dergelijke documenten kunnen niet als objectieve getuigenissen omtrent de verblijfstoestand van de verzoekende partijen worden beschouwd. Wat betreft de 'verklaring' van restauranthouder [X.O.], dient de verwerende partij vast te stellen dat de voorgedrukte formule dat betrokkenen sedert reeds enkele jaren omzeggens elke week in Knokke verblijven en zij wekelijk[s] aankopen doen in zijn handelszaken/de woorden 'week' en 'wekelijks' werden geschrapt en vervangen door 'weekend'.

4) Het is niet omdat de bevolkingsinspecteur niet kon vaststellen dat er post bleef liggen, dat hieruit dient te worden geconcludeerd dat betrokkenen hun hoofdverblijfplaats zouden hebben aan de Bronlaan 13 te Knokke-Heist. Bij eerder onderzoek door de wijkpolitie van Knokke-Heist in 2012 kon wel worden vastgesteld dat, gedurende een periode van 3 weken, er post deels uit de brievenbus stak en onaangeroerd bleef.

5) De verklaring van de bureaus dat verzoekende partij[en] vroeg vertrekken en laat terugkomen van het werk zegt niets over de hoofdverblijfplaats van de verzoekende partijen. Wel relevant is dat de betrokken bureaus tevens verklaarden dat het nummer 38 wel degelijk wordt bewoond.

6) De bewering dat verzoeker steeds onmiddellijk heeft gereageerd is niet helemaal correct. Bij haar eerste inspectie ter plaatse aan de Bronlaan 13 op dinsdagnamiddag 25 juni 2013 [liet] de bevolkingsinspecteur een eerste keer een kaartje na met het verzoek om contact met haar op te nemen. Pas op maandagmorgen 1 juli 2013 nam de heer Michel De Bolle telefonisch contact op met de Regionale afvaardiging van West-Vlaanderen. Dit wijst er op dat de verzoekende partijen in de loop van deze week niet in de woning in Knokke-Heist waren en er pas voor het eerst zijn geweest tijdens het daarop volgende weekend.

De bevolkingsinspecteur liet er een tweede keer een kaartje achter met het verzoek om haar te contacteren. Hierop reageerde verzoeker de volgende morgen. Er dient hier echter onmiddellijk aan te worden toegevoegd dat dit op 30 juli 2013 was, gedurende de periode dat betrokkene met vakantie was zoals hij zelf verklaarde aan de bevolkingsinspecteur. Dit volstond dan ook niet om hieruit te

concluderen dat de verzoekende partijen hun hoofdverblijfplaats zouden hebben aan de Bronlaan 13 te Knokke-Heist.

7) Wat de verbruiksgegevens betreft is het is volstrekt onduidelijk waarop de verzoekende partijen zich baseren om te stellen dat [...] hun jaarlijks elektriciteitsverbruik te Antwerpen slechts 2765 kWh zou bedragen. Zoals dit ondubbelzinnig blijkt uit de verbruiksgegevens bezorgd door Eandis bedraagt dit verbruik er:

- voor de periode van 23.07.2008 tot 9.04.2009: 2602 kWh (piekuren) + 2494 kWh (daluren)

- voor de periode van 9.04.2009 tot 19.04.2010: 4096 kWh (piekuren) + 3980 kWh (daluren)

- voor de periode van 19.04.2010 tot 29.04.2011: 4538 kWh (piekuren) + 4115 kWh (daluren)

- voor de periode van 29.04.2011 tot 13.04.2012: 4775 kWh (piekuren) + 4212 kWh (daluren)

- voor de periode van 13.04.2012 tot 11.04.2013: 5339 kWh (piekuren) + 4325 kWh (daluren)

Wanneer men voor de periode 2012-2013 het elektriciteitsverbruik te Knokke (940 kWh in de daluren en 1785 kWh in de piekuren) vergelijkt met het elektriciteitsverbruik te Antwerpen, dient men vast te stellen dat dit minder dan 1/3 bedraagt. Een vergelijkbare vaststelling kan worden gedaan voor de andere periodes.

De bewering van de verzoekende partijen dat het gasverbruik te Knokke hoog zou zijn slaat nergens op. Gedurende de periode van 19.08.2012 en 6.08.2013 bedroeg het gasverbruik er 1243 m³, wat volgens de gegevens van de VREG slechts iets meer bedraagt dan de helft van een normaal gasverbruik voor een gezin. Hierbij maakt de bevolkingsinspecteur de bedenking dat de winter van 2012-2013 nochtans een lange en strenge winter betreft, wat dit lage gasverbruik nog minder verklaarbaar maakt. Ter vergelijking, voor de periode van 13.04.2012 tot 11.04.2013 bedroeg het gasverbruik in de woning van verzoekers te Antwerpen 3594 m³, wat bijna 3 maal zo veel bedraagt als het verbruik te Knokke. Voor wat de jaren 2008-2009, 2009-2010 en 2010-2011 betreffen, bedroeg het gasverbruik te Knokke slechts een 1/5 van een normaal gasverbruik voor een gezin.

8) Er is een dagdagelijkse gezinsvereniging. Zowel verzoeker, zijn echtgenote verzoekster, als hun minderjarige dochter komen elke avond na hun werk/school terug naar hun woning aan de Sint-Thomasstraat 38 te Antwerpen, waar ze zich als gezin verenigen.

Uit de bankrekeninguittreksels blijkt dat derde verzoekster in 2011 op zaterdag tennisles volgde bij Dynamic Tennis Academy te Edegem/Antwerpen, dat zij op 16 september 2012 ingeschreven werd voor de zaterdaglessen van 11 uur bij de sportclub Mijntennisschool.be te Antwerpen en dat zij voor de schooljaren 2011-2012 en 2012-2013 ingeschreven werd voor de woensdaglessen in het Balletinstituut Delvaux te Antwerpen. Tevens [blijkt] dat de verzoekende partijen zijn aangesloten bij de CM-Zorgkas Antwerpen en dat er verschillende overschrijvingen naar en betalingen met bancontact gebeurden bij Antwerpse Ziekenhuizen en dat verschillende betalingen werden gedaan naar het Koninklijk Orthopedagogisch Centrum van Antwerpen.

Eveneens brengen de voorgelegde rekeninguittreksels aan het licht dat betrokkenen jaarlijks hun lidgeld betalen aan de Oud-leerlingenvereniging van het Onze Lieve-Vrouwecollege te Antwerpen.

In hun memorie van wederantwoord brengen de verzoekende partijen niets in tegen de op stukken gestaafde weerlegging van de verwerende partij. Zij beperken zich enkel te stellen dat met de neergelegde verklaringen van kleinhandelaars rekening gehouden kon worden. Zoals de verwerende partij evenwel terecht opmerkt is het doorbrengen van vakanties en weekends op een welbepaald adres op zich niet voldoende [om] het als hoofdverblijfplaats te beschouwen.

Uit het administratief dossier blijkt dat een zeer grondig onderzoek is gevoerd. Er blijken voldoende nauwkeurige en overeenstemmende gegevens te worden aangereikt dat in redelijkheid niet getwijfeld kan worden [dat] het adres in Antwerpen meer is dan een uitvalbasis voor het werk van de verzoekende partijen en de school van hun dochter.”

10. Die bespreking wordt door de verzoekers zonder reactie gelaten – zij laten na een laatste memorie in te dienen – laat staan nog dat zij de bespreking op enigerlei wijze in het gedrang brengen.

11. Ook de Raad van State ziet geen reden om niet de beoordeling in het auditoraatsverslag bij te vallen.

Er is bijgevolg reden om het enig middel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust